

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

NR. 4 DESEMBER 2023 ÅRG. 83

Ikke en spurv til jorden uten at Gud er med. Ikke en sjel mot døden
uten hans kjærlighet. Norsk salmebok nr. 324

FOTO: Synnøve Kalvå

Krig, empati og nestekjærlighet

Det blir ofte påpekt at sannheten er enhver krigs første offer. Dette holder åpenbart stikk også i de to krigene som opptar oss nå: krigen i Ukraina og krigen i Gaza. Et annet trekk ved kriger til alle tider er de enorme menneskelige lidelser som enhver krig fører med seg. Når det rapporteres kalde fakta om framrykninger, erobringer fra dag til dag, høres det nesten ut som dette gjelder en form for lagidrett hvor mange typer våpen er tillatt. Det blir, på en måte, så fjernt! Det blir så stort. Vi greier ikke å ta innover oss soldater skutt i filler, brent til døde eller lemlestet og invalidisert for resten av livet. Krigen krever nye menneskeliv hver dag av begge parter ved fronten. Hver eneste soldat på begge sider av fronten har pårørende som engstes, sørger og gråter. Det er helt åpenbart at utallige sivile både i Ukraina og på Gazastripen og også i Israel lider hver eneste dag i disse to krigene. For mange grupper sivile går dagene med til å finne ly og varme og skaffe et minimum av mat og vann. I tillegg kommer den knugende angsten for nye rakettangrep og bomber. For tusener av mennesker er det umulig å vite om de overhodet våkner opp til en ny dag i morgen. I løpet av 5 års krig i Norge 1940 til 1945 var antallet sivile ofre i underkant av 6000. Tallene som strømmer inn nå, viser at sivile ofre er flere titalls tusen. Empati handler om å oppdage andres følelser og tanker som redsel, tristhet, sorg og andre følelsesmessige tilstander. I en hvilken som helst krig blir evnen til empati satt på prøve. Det er lett å gå i «sort-hvitt». Det vil si å velge side uten empati for andre enn de om lider på «vår side». En kristen grunnverdi er at liv er hellig og ukrenkelig. Nestekjærlighetsbudet gjelder for alle medmennesker i verden. Selv fienden er vår neste! Vi må ikke la hverken empatien eller nestekjærligheten bli krigens ofre!

Redaksjonen ønsker dere alle en riktig god jul og et godt nytt år! Hold fast på håpet!

Oddbjørn Ingebrigtsen

Abonnement på Ørland menighetsblad

Kjære lesere av menighetsbladet som bor utenfor menigheten.

I forrige nummer skrev vi om fremtidig abonnement på menighetsbladet for 2024.

Abonnementet, som nesten dekker portoutgiftene, koster kr.100,- per år. Det er likevel ikke meningen at de som gir gaver til bladet, skal betale abonnement i tillegg. Praktisk ordnes dette på følgende måte for at kontoret skal registrere hvem som fortsatt ønsker bladet tilsendt: Når du enten gir en gave eller innbetaler kr. 100,- til konto Ørland 4290 05 08594, sender du samtidig en SMS til 93880613 om at du har overført penger.

Du kan også sende en e-post til evamari.bratland@orland.kommune.no om dette.

Du må gjøre dette innen utgangen av februar 2024.

Endringer i staben

Sekretær for begge menighetene og klokker i Ørland kirke, Irja Helen Hammern Døsvik, går ut i permisjon i et år fra 1. desember for å jobbe i Ørland kommune. Vi jobber i skrivende stund med å finne en arvtaker for sekretærdelen av jobben, men klokkerjobben vil i stor grad bli tatt over av Ann Karin Flæsen. Vi ønsker Irja lykke til og Ann Karin velkommen!

Menighetspedagog i Ørland sokn og diakoniarbeider i Bjugn sokn, Tina Marie Rødde Paulsen, skal ha et års permisjon fra jobben fra 1. februar for å jobbe i Ørland kommune. Vikar for henne vil være Monika Huttova. Vi ønsker Tina Marie lykke til og Monika velkommen!

For uteseksjonen har vi hatt en vakanse en periode. Der er nå Ivan Khimii fast ansatt i 80 prosent stilling. Vi er veldig glad for å ha fått den biten på plass. Flere har kanskje allerede møtt ham i sommer, da han jobbet på flere av våre gravplasser. Velkommen til Ivan!

Ta vel imot de nye medarbeiderne!

AV INNHOLDET:

En hilsen fra klokker Irja.....	s. 4
Humanisten Odd Nansen.....	s. 10
Hvert blad som tiden vender	s. 14
50-årskonfirmanter	s. 20
Fosengaven.....	s. 21
Gudstjenesteliste.....	s. 30

Hjertelig takk

Ørland Blomsterfond takker for minnegaver innbetalt i forbindelse med gravferd.

Henrik Chimber Skaret

Anna Kristine Pettersen

Leif Henrik Hansen

Tore Røstad

Sigvald Hermann Skaret

Randi Halvorsen Grande

Mildrid Slette

For Ørland Blomsterfond

Brynhild Moen

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

Utgiver: Ørland Menighet

Bankgiro: 4290 05 08594

Utgiversted: 7129 Brekstad

Grafisk formgivning og trykk:

Fosen Trykkeri as

Redaksjon: Oddbjørn Ingebrigtsen

(ansv. red.), Anne-Mari Kristensen,

Marit Eide Dahl og Mette Buvarp Dypveit.

En hilsen til menigheten fra klokker Irja Helen Hammern Døsvik

Hei alle sammen! Jeg har fått ny jobb og starter i ei av tre nyopprettede stillinger som postvert ved Ørland sykehjem 1. desember. Det vil si at jeg forlater jobben min som klokker og sekretær i Ørland kirkelige fellestråd.

Jeg vil fortelle litt om tida i Ørland menighet og som ansatt av Ørland kirkelige fellestråd.

Jeg startet først å jobbe på Ørland kirkekontor. Jeg var da på arbeidsavklaring etter at jeg møtte veggen i min mangeårige jobb i dagligvarebransjen. En søndag manglet de klokker i Ørlandskirka og jeg fikk spørsmål om jeg kunne tenke meg å være vikar. Det var en tanke jeg aldri hadde tenkt og svarte at det måtte jeg prøve før jeg kunne svare på. Ord ble til handling og jeg prøvde. Jeg må innrømme at jeg ble litt varm da jeg oppdaget at det faktisk var 3 dåp denne søndagen og fullsatt kirke. Jeg husker godt at jeg startet kirkeklokkene kl. 10.55 og gikk inn og satte meg ved klokkerbordet. Jeg satt der og så utover alle menneskene og tenkte at nå må jeg bare huske å gjøre det jeg skal. Jeg var ganske spent og nervøs der jeg satt og ventet på at jeg skulle stoppe ringingen, for så å ønske alle velkommen til gudstjeneste. Mens jeg satt der ble jeg fylt av ei ro i kroppen og en visshet om at dette kom til å gå fint. Jeg må innrømme at den roa jeg kjente på var så god at jeg lot kirkeklokkene ringe et minutt ekstra. Det gikk fint! Jeg vikarierte flere ganger og når stillinga som klokker i 20% etter hvert ble ledig, søkte jeg og var heldig og ble ansatt.

Klokker-jobben har gitt meg mange fine opplevelser og minner å ta med videre i livet. Det å jobbe så tett på mennesker i livets viktige anledninger som dåp, konfirmasjon, bryllup og gravferd har stor verdi. Jeg synes det er godt å se hvor verdifull kirka er for folk flest og ikke bare ved de nevnte anledningene, men også når det er gudstjeneste og f.eks. åpen kirke.

Det ble også behov for sekretær på kontoret og jeg fikk prøve meg som vikar. Jeg har på denne måten fått litt mer arbeidsmengde etter hvert, i et tempo som har passet for meg.

Kombinasjonen klokker og sekretær har vært fin. Jeg har fulgt mange fra første kontakt fram til den store dagen f.eks. ved dåp eller bryllup.

Innimellom dette har jeg vært entusiastisk i anskaffelsen og utviklingen av Møtepunktet. Møtepunktet som vi ønsker å åpne mer og mer etter hvert som det blir mulig. Det skal være et lavterskeltilbud og et møtepunkt for alle, uansett alder, kjønn, legning, nasjonalitet, livssyn, sosial bakgrunn, livssituasjon osv. Dette trengs i de fleste kommuner. Jeg har vært så heldig å få være med på starten på noe som kommer til å bli veldig, veldig bra! Jeg kommer fortsatt til å være med å bidra til å utvikle Møtepunktet. Fra nå av vil det bli som frivillig. Kom å bli med! Det trengs flere frivillige og det er artig å være med!

Til slutt vil jeg takke for meg: Takk for mulighetene jeg har fått. Takk for verdifulle

arbeidsoppgaver. Takk til alle jeg har møtt i jobben min, på telefon, på e-post, på kontoret eller i kirka. Takk til gode kolleger og en god sjef. Takk til menighetsråd og fellelsråd.

Jeg er glad og takknemlig for å ha hatt en arbeidsgiver som har gitt meg muligheten til å jobbe så mye som helsa har tillatt. Dette har bidratt til at jeg har søkt og fått full stilling i Ørland kommune. Jeg har fått permisjon fra jobben min. Når utløpet av permisjonstiden nærmer seg, må jeg bestemme meg for hva jeg gjør videre.

Tusen takk!
Vennlig hilsen Irja

Nytt fra menighetsrådet

«Skjærp dæ»-forestilling

«Nå er det på tide at vi blir snillere og rausere både med oss selv, hverandre og jordkloden! Og intet mindre».

Dette var det klare budskapet fra nordnorske skribenten Astri Hansen Juvik og trønder-rockeren Terje Tranaas som besøkte Storfosna kirke 11. oktober. Dette ble en uvanlig, men sterk opplevelse.

Tekstene var nære og varme, men også skarpe og såre. Spennende, god framføring kombinert med passende musikk og nydelige bilder, ga oss næring for flere sanser.

De som var på leit etter en helt spesiell og tankevekkende opplevelse fikk dette oppfylt denne kveldsstunden.

Veldig trivelig besøkende, og Bernt Jørgen som var kirkevert rakk ein ørliten kaffesup med noggio attåt før forestillinga på Skolmvika.

Markering av verdensdagen for psykisk helse

Den 10. oktober var det markering av verdensdagen for psykisk helse.

Dagen ble markert på Møtepunktet i Ørland kommune v/enhet for familie og forebygging, psykisk helse og rus sin regi med Karin Størseth som konferansier.

Program for dagen var «Hva betyr årets tema for Ørland kommune?»

Tema i år fokuserer på inkludering. «Vi trenger å høre til».

Kommuneplanen har satsingsområder som *Ørland snakker sammen, Ørland skaper livsglede og Ørland utvikler mangfold!*

Dette er også tema i verdensdagen. Vi må ha en felles innsats mot ensomhet og utenforskap.

Vi må skape inkluderende møteplasser!

Tema for 2023:
Vi trenger å høre til
#lagplass

Til markeringen kom både ansatte fra helse, varaordfører i Ørland kommune, Ørland Røde kors, brukere, tidligere brukere og ansatte på kirkekontoret.

Tanker og taler, innblikk i personlige erfaringer, kaffe og kake sto også på programmet.

Tusen takk til alle som kom og bidro til en flott markering.

Eva Mari Bratland

Alle foto: Karin Størseth

Salmefavoritt

Denne gangen handler det ikke om en persons salmefavoritt, men om en salme som mange, mange har som sin favoritt-salme. Programmet «Salmer til alle tider» har gått i mange år på NRK Radio. Dette er et salmeønske-program. Gjennom de siste 10 årene er det salmen «O store Gud» som suverent har vært ønsket flest ganger. Denne salmen er den eneste skandinaviske salmen som har slått gjennom internasjonalt. En engelsk kåring rangerte den som nummer to etter «Amazing Grace».

Salmen er skrevet i 1885 av den svenske salmedikteren, redaktøren og politikeren Carl Gustav Boberg. Boberg studerte ved Missionsskolan i Kristinehamn og arbeidet både som predikant og redaktør, men skaffet seg for det meste inntekt som sløydlerer.

Han skrev mange salmer og utga også bøker om ulike tema. På engelsk heter salmen «How Great Thou Art». Den er sunget av mange artister. Den mest kjente versjonen er ved Elvis Presley.

Melodien er en svensk folketone. Salmen er oversatt til norsk av Knut Andersen i 1956. Norsk salmebok 284.

Carl Gustav Boberg
(1859-1940)

O store Gud

O store Gud, når jeg i undring aner
hva du har skapt i verden ved ditt ord.
Ser universet med de mange baner
og vet alt liv oppholdes ved ditt bord.

*Refreng: ∴: Da bryter lovsang ifra sjelen ut
O store Gud, o store Gud ∴:*

Når jeg i Skriften ser de mange under
som Gud har gjort fra første Adams tid.
Og ser hvor trofast Herren alle stunder
har ført sitt folk igjennom livets strid.

Når jeg så vet at Kristus lot seg føde,
ja, at han gikk omkring og gjorde vel,
inntil han sonet verdens synd og døde
og oppsto for å frelse hver en sjel.

Når så til slutt hvert tidens slør må falle,
og troens mål er nådd, så jeg får se,
vil evighetens klokke sjelen kalle
for tronen mellom skaren hvit som sne.

Behov for lagringsplass midt i Brekstad sentrum?

Større og mindre lagerrom til leie i Møtepunktet, Meieriveien 9.

Kontakt:

kirkekontor@orland.kommune.no
Mob 938 80 613

Møtepunktet
- et sted å være

Nåde deg!

Jeg gleder meg til jul og gruer til desember! Kanskje høres det rart ut at jeg som er prest sier det sånn, men er det ikke slik for mange av oss?

Ukene før jul kan være den fineste tida i året, men også en periode der en kan bli både uvel og motløs?

For meg er advent på sitt beste når jeg tenner lys, hører vakker musikk eller møter mennesker. Det er som om sansene er mer mottakelige i desember. Med kortere vei til bankende hjerter og ekstra åpne tårekanaler. Og så er det høy tid for gode tanker, både til og for andre.

Men så er det også noe som byr meg imot på denne tiden.

Det er stresset. Travelheten. Alt som skal kjøpes.

Det kjennes som det er ekstra mye som slåss om vår oppmerksomhet.

Selv om:

Vi vet – at det viktigste ikke kan kjøpes for penger.

Vi vet – at vi skal roe ned.

Vi vet – hva som er det viktigste i livet.

Nærhet. Kjærlighet. Omsorg for hverandre.

Å ta oss tid til å løfte blikket – og se et medmenneske i øynene.

Alle øyne trenger å bli sett.

Det er godt å møte blikk.

Men også ganske sårbart.

Ikke alle våger å møtes i øynehøyde.

Øynene er som nakne vinduer.

Ut mot verden.

Og inn mot det som vi har inni oss.

Jeg er ikke så lettrørt.

Men jeg husker gravferden der jeg virkelig strevde med å komme gjennom hilsener og sløyfelesing. Selv om det ikke var min sorg,

var det som om ordene om en ukjent ung mann også handlet om meg og mitt liv.

Jeg følte med dem som hadde mistet det kjæreste de hadde.

Tenke på dem jeg selv savner, og på det jeg er redd for å miste.

Det er mye som kan være sårt ved advent.

Men kanskje må det være slik hvis vi vil prøve å ta hele livet på alvor?

«Advent» betyr «Herrens komme.»

Selv om det noen ganger kan være liten plass til Gud i moderne tid, tror jeg det kan gjøre oss godt å gi plass til Han som kommer.

Noe av det viktigste barnet bringer med seg, er nåde.

Det trenges, i en tid som på mange måter kan være nådeløs.

Der det perfekte, vakre, strøkne med full kontroll, er det vi viser fram?

Det er godt med det gode.

Men det ekte livet er mer.

Det må jo være lov å gjøre feil.

Mange stiller store krav til seg selv.
Men det må være lov å være perfekt.
Det må finnes et sted for nye sjanser.
Nåde – er noe vi trenger.
Alle sammen.

Mennesker kan være nådeløse.
Gud er annerledes.
Raus med nåden.
Gud ER nåde!

Jeg jobbet en stund i Kirkens Bymisjon
og Vår Frue Åpen kirke.
Der ble det veldig tydelig.
Mellom mennesker som kanskje hadde
gjort alt feil.
Noen ganger var det det som holdt dem
oppe.

Troen på en nådig Gud.
Og det er sant.
I Guds øyne, var de likevel alltid like
mye verdt som alle andre, selv om mange
feil var gjort!

Advent minner oss om en nådig Gud.
Det er lov å gjøre feil.
Vi får også en påminnelse om å vise mer
nåde, både mot andre og oss selv.
Livet er for kort, til å gå glipp av nye
sjanser.

Og må Guds nåde, være med dere!
God adventstid!

Steinar Leirvik
Prost i Fosen

Ørland menighet og Fattig talt Ørland arrangerer Adventmiddager

7., 14., og 21. desember kl. 16.00
på Møtepunktet, Meieriveien 9, Brekstad

Alle er hjertelig velkommen til god mat og sosialt samvær.
Sammen skal vi finne god julestemning!

Arrangementet er gratis, og påmelding kan gjøres til:
Grete på tlf.: 45210289, eller Rita på tlf.: 95128670

Det er plass til 60 stk. hver torsdag.

Har du problemer med å komme deg
dit kan vi ordne med gratis skyss.

Siste frist for påmelding: Søndag før ønsket dato.

Har du allergier, gi beskjed.

Møtepunktet
- et sted å være

Velkommen!

Odd Nansen – humanist med *nestekjærlighet* som honnørord

I år er det 50 år siden Odd Nansen døde. Han var sønn av vår store polarhelt Fridtjof Nansen (1861-1930). Nansen var (er) et nasjonalt ikon og symbolet på det nye Norge etter 1905. Nansen var polarforsker, oppdager, diplomat, og vitenskapsmann. Han fikk i 1922 Nobels fredspris etter sin store internasjonale innsats for flyktninger og sultofre.

Nansen giftet seg i 1889 med konsert-sangerinne Eva Sars , som døde i 1907. De fikk 5 fem barn; Liv i 1893, Kåre i 1897, Irmelin i 1900, Odd i 1901 og Åsmund i 1903. Odd var altså 7 år da moren døde. Odd fikk aldri noe bra forhold til Sigrun Munthe, som faren giftet seg med i 1919.

Barndom og ungdom

Nansen-familiens hjem «Polhøgda» på Lysaker stod ferdig i 1901. I tårnet her var det Nansen hadde sitt kontor og trakk seg stadig tilbake dit isolert fra barna etter at Eva døde. Det ble sagt at Nansen drev Polhøgda som om han fortsatt var om bord på Fram i drift over Polhavet.

Nansen var en brilliant taler, men hjemme var han en meget fåmælt mann. Odd sine lekekamerater var blant andre kronprins Olav sammen med andre barn fra det som i perioden like etter 1900 kan sies å være deler av en norsk sosietet. Odd opplevde en fjernhet til faren og han var sikkert glad over å starte på arkitektstudiet ved

Norges Tekniske Høyskole i Trondhjem. Her ble han kjent som spesielt aktiv i revymiljøet i Studentersamfundet. Han skrev flere viser til revyen «Bing Bang» i 1925. Den mest kjente for trøndere er nok «Trondhjæm, Trondhjæm, at æ reist ifra dæ». Kort tid etter at Kari Hirsch og Odd ble gift i 1927 dro de til USA. Her vant Odd 3. premie for utkastet til flyplassen Lehigh i Portland. Forholdet til faren hadde bedret seg betraktelig og Fridtjof besøkte dem i USA. Før faren døde i 1930 vendte de tilbake til Oslo og her startet Odd eget arkitektkontor.

Nansenhjelpen

Etter at Hitler ble utnevnt til Rikskansler i Tyskland i 1933, ble jødeforfølgelsene verre og verre. I Norge var det på denne tida merkbare antisemittiske holdninger i flere lag av befolkningen. Dette til tross for at antallet jøder i Norge var veldig få. I 1940 dreide dette seg om i overkant av 2000 totalt. Et fåtall nordmenn, deriblant Odd Nansen, advarte om utviklingen i Tyskland uten å bli hørt. Den 11. februar 1937 ble organisasjonen Nansenhjelpen stiftet på Polhøgda med 200 personer tilstede. Her deltok kronprins Olav, forfattere og andre kunstnere. Formålet med Nansenhjelpen var å hjelpe flyktninger og statsløse i Europa. Hovedkvarteret var først på Polhøgda, men større lokaler krevdes. Da ble Odds arkitektkontor redningen. To kvinner gjorde en uvurdelig innsats her: Tove Filseth og Sigrid

Nansen og barna, Odd nummer 2 foran fra venstre. Foto: Nasjonalbiblioteket

Helliesen Lund. Det var fordrevne jøder som var hovedmålgruppen for arbeidet. Et fåtall jøder ble hjulpet til Norge, men de fleste reiste via andre land til USA og Canada. I Norge ble Odd Nansen beskyldt for å overdrive i beretninger om jødernes lidelser. Dette til tross for at han fortalte hva han selv hadde sett av åpenlyse overgrep mot jøder i Bratislava. Uniformerte

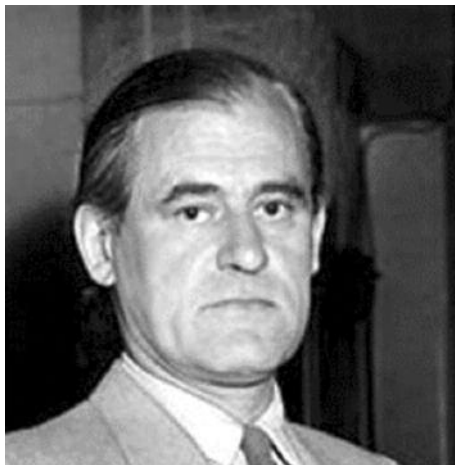
pøbler herjet i den jødiske bydelen, knuste vinduer, plyndret butikker og brente synagoger. Nansenhjelpen fortsatte sitt arbeid etter at Norge ble okkupert 9. april 1940. Nansen konfronterte Quisling om jødeforfølgelsene etter at Quisling hadde hevdet at Fridtjof Nansen utvilsomt ville ha sluttet seg til NS om han hadde levd. Virkningen av en slik konfrontasjon endte

ikke overraskende med at Odd på sikt ble arrestert. Det skjedde i januar 1942. Grini var hans første stopp som fange. Siden ble det Sachsenhausen og Neuengamme.

Nansenhjelpen fortsatte ufortrødent sitt arbeid etter arrestasjonen. I hovedsak ved hjelp av de to motige kvinnene Tove Filseth og Sigrid Helliesen Lund. Til tross for umenneskelige forhold, skrev Odd dagbøker og tegnet fra tiden i fangeleirene. Dagbøkene ble smuglet ut da han ble hentet av de «Hvite bussene» i april 1945. Dagbøkene ble senere publisert.

«Nestekjærlighetens front»

Etter krigen fortsatte Odd Nansen sitt arbeid i samme spor som før han ble arrestert. Nå vender han blikket mot de lidende skarer i Europa, spesielt i Tyskland. Han reiser med mat og medisiner til Tyskland, Polen, Tsjekkoslovakia, Ungarn, Romania og Moldova. Det er ingen tvil om at Odd Nansens eksistensille grunnsyn var tuftet på en humanistisk forståelse av tilværelsen. Han mente selv at han ikke var religiøs, men hans hovedord i begrunnelsen for hjelp til medmennesker uansett nasjon og folkeslag var nestekjærlighet. Den 9. april 1947 holdt han en tale i Universitets aula med overskriften «Nestekjærlighetens front». Her tar han et oppgjør med både det som hendte før krigen, under krigen og det som nå skjer i etterkrigstidens oppgjør med ladsvikere.

Odd Nansen. Foto: NTB/Scanpix.

Et oppgjør fylt av hat og hevngjerrighet. Konklusjonen hans er slik: «-det finnes bare en front verdig kulturmenesker, bare *en* front som kan samle oss alle – den front hvor menneskeverdet er det avgjørende. La oss kalle den nestekjærlighetens front.... Svikter vi den, er det vår skyld - din og min- fordi vi ikke levde opp til det den 9.april vekket oss til.»

Oddbjørn Ingebrigtsen

TO AKTUELLE BØKER:

Odd Nansen-Arvtageren av Anne Ellingsen og ***Nansenhjelpens modige kvinner*** av Hilde Vesaas

BJUGN MENIGHETSHUS

Utleie

Huset kan leies til minnesamvær, selskap, kurs og møter. Passer til små og store grupper. Ta kontakt med kirkekontoret tlf. 984 89 470

DIAKONEN DELER

*nånn daga e lys
nånn daga e svart
nånn virke mild men så treff dæm så hardt
nånn daga skinn sola
nånn daga blæs vind
nånn låse døra så du itj slæpp inn
men ingen kan vel sei at dæm itj e din*

*og du ska vit
at æ får all slags daga æ og
og du ska vit
æ og har daga som æ itj kan skjønn mæ på
men æ veit kvær gang det mørkne;
det blir be'r
for æ veit det e itj bak mæ det skjer*

*nånn daga e enkel
nånn daga e blå
nånn daga kjæm overraskanes på*
«Nånn daga» - Axel Frønes

Hva med å prøve å la denne vinteren være starten på et nytt kapittel i livet vårt? Nytt kapittel tenker du kanskje - hva mener hun med det? Vel, jeg prøver alltid å fokusere på det positive som er, men også det positive som kan skje i fremtiden. Selv om dagen her og nå til tider kan virke mørk, gir det å ha et positivt fokus meg så utrolig mye mer energi. Sangen jeg denne gangen har tatt med her, traff meg sterkt og reflekterer meg. Jeg er for det meste et positivt og lykkelig menneske, men jeg har også mørke dager og tunge tanker. Noen dager er rett og slett bare skikkelig “dritt”. Det er ikke farlig å føle det slik - det er faktisk helt naturlig.

Det som er viktig er hva vi gjør ut av “dritt”-dagene. Når jeg kjenner at en slik dag har kommet så gjør jeg alt jeg kan for ikke å synke ned i mørket, men i stedet fokusere på lyset og de positive overraskelsene som kan dukke opp bak skyene. Nå gleder jeg meg til det nye året og alt det positive som kan dukke opp. Håper du også klarer å fokusere fremover og på det positive.

Uansett vil vi i kirken veldig gjerne være din samtalepartner om du ønsker det, og deler gjerne både gode og dårlige dager sammen med deg. Jeg, diakoniarbeideren i Bjugn menighet eller en av prestene våre tar gjerne en kaffe, går en tur med deg, tar en samtale på telefon, chatter på nett eller kommer på besøk til deg.

Kontakt kirkekontoret på tlf: 72 51 95 60 eller kirkekontor@orland.kommune.no

Larisa Margrethe Ross Sagranden, Diakon

diakonenlarisa

Diakoneniorlandogbjugn

larisadiakon

Telefon 905 21 235 • E-post: diakonen@orland.kommune.no

«Hvert blad som tiden vender»

HISTORISKE LINJER

«Ta bære di siste 50 åran!»

For noen år siden var det ei godt voksen dame i Ytter-Namdalen som rundet 100 år og var «still going strong»! Lokalavisa Ytringen var påpasselig på pletten og fikk et fyldig intervju med jubilanten. Et av spørsmålene hun fikk, var: «Ja, du har vel opplevd store forandringer i din levetid?» Svar: «Ja, du må itj snakk! Ta bære di siste 50 åran!» Vi som da regnet oss for ungdommer, humret godt av denne replikken. Nå husker vi faktisk selv 50 år tilbake i tida!

Vi erindrer også Flettfrid Andresen's klassiske replikk: «Verden går stadig fremover. Den har jo ikke noe annet sted å gå!» Når jeg ser tilbake med 50-årsblikket, er det endringene i kommunikasjonene for oss her ved kysten som står fram som en av de største forandringene i hverdagslivet for folk flest. I løpet av denne tida har det endret seg fra å være «bofast» i ordets egentlige forstand til å legge inn et par sydenturer i året + andre turer hist og pist.

For oss som vokste opp på Storfosna på 1950- og 60-tallet var Fosenbåtene linken ut til den store verden. Men en bytur med dem var sjelden en impulshandling. Du fikk to alternativer å velge mellom: Enten gå om bord ca kl 21.00 og bli med på rundturen utover, eller å satse på inngående anløp ca kl 02.00. Ankomst Trondheim ca kl 09.00. Alle tidspunkter var sterkt veiledende. «Vi kjæm når vi røkk det å går når vi e færdi» ble sitert som gjeldende rutetabell.

En tur innover til Ørlandet via Garten derimot synes vi ble revolusjonerende enkel da «Auno»

«Auno» i bygdaruta. Foto: «Selskapet og dets fartøyer. Fosen Trafikklag ASA».

med Harald Apold (1922-88) fra Leksa som skipper ble satt inn i bygdaruta for Storfosna og Leksa fra 1965. Inngående rute morgen og formiddag, og retur fra Garten utpå ettermiddagen kl 16.15

«Auno» i charterfart. Foto: Nordvest Fjordservice AS.

med ankomst Storfosna 16.45. «Auno» korresponderte med Ørland kommunale bussruter's grønne busser som bragte oss til Brekstad. Storveies reiseopplegg, syntes vi.

«Auno» ble bygd i Hardanger i 1943 og gikk i mange år som «reisendebåt» langs kysten. Dette var en egen yrkesgruppe som er borte nå. Kort fortalt var det grossister som leide båtene og fylte dem med bedriftenes vareutvalg.

Så gikk de fra havn til havn og tok opp bestillinger fra de lokale butikkene. En variant av dagens nett-handel. Fader Eivind var bestyrer på Coop'en på Storfosna i de dager. Det kunne dryppe litt «goodies» på oss ungene etter slike besøk.

«Auno» var på 53 fot og utstyrt med en 2-sylindret Finnøy. Senere en Volvo Penta på 230 HK. Etter avsluttet bygderute hos oss, gikk «Auno» fra 1980 i ruta mellom Dypfest og Tarva. Mange år senere fikk vi et hyggelig gjensyn med «Auno» ved kai i Molde. Da var hun kvitmalt og rigget som tradisjonelt seilfartøy med lugarer og felles salong. Via nettet ser vi at det er Nordvest Fjordservice AS som eier og drifter fartøyet. Tre ganger har hun deltatt i Tall Ships Race; senest i 2015. Flott at de tar vare på ei 80 år gammel dame og stiller godt med henne!

Så hendte det av og til at det oppsto behov for å reise over til fastlandet via Garten utenfor de tidene som rutegående trafikk betjente. Da sto Alf Kristiansen (1913-1999) på Garten trofast til disposisjon, med hustru Agnes som fast telefonvakt. Ofte var sønnen Arnt Kristian med som mannskap. Alf begynte med skyssbåt tidlig på 1950-tallet og hadde etter tur 6 skyssbåter. Vi husker best «Happy», den siste. Den var på 41 fot og hadde en motor på 62 HK.

Kjappet var det å ta «Happy» fra Svartbergkaia, der hvor fergeleiet på Storfosna ligger i dag. Fendinga på denne kaia kunne ha være bedre. I tillegg stakk restene av en jernbjelke ut under vannlinja på hjørnet av kaia. I kombinasjon med dårlig vær og fjære sjø gjorde dette at anløp og ombordstigning ofte var forbundet med spenning og akrobatiske øvelser. Dette var før HMS og andre regulering hadde fått feste i folks bevissthet. Spesielt krevende kunne det være når sykekorga skulle om bord.

Alf Kristiansen og «Happy».

Heldigvis hørte vi aldri at noen havna i sjøen.

På Garten var det mye bedre stelt, med god fending og kran på kaia. Utfordringen der var den loddrette lederen ved fjære sjø.

Jeg ser for meg moder Bjørg i finkjolen med pikkpakk og 2 unger på tur til bursdag på Grande en søndags formiddag. På kaia sto Guttorm Værnes med den svarte, russiske taxien sin klar til å skyss oss videre. Framsetet var som en sofa, uten belter sjølsagt. Girstanga var vannrett, og ble flyttet i alle retninger. Der var det mye å spekulere på for en som hadde øynene på stilk og spurte og grov.

Ja, ta bære di siste 50 åran. Vi smiler av og til for oss selv når en av de 8 hurtigbåtene som daglig går mellom Brekstad og Trondheim er 2 minutter forsinket og det murras blant de reisende. Eller enda verre når båten er innstilt og det er satt opp buss for båt i stedet. Aller best er det å gå ned den slakke gangveien til flytebrygga der hurtigbåten ligger fortøyd. Den er også et vitnemål om at verden stadig går fremover!

Bernt Jørgen Stranden

Kystpilegrimsleia – «en reise som berører»

Nøkkelsted Ørland

Ørland kommune er en av mange kommuner som er en del av Kystpilegrimsleia som strekker seg langs kysten fra Egersund i sør til Trondheim i nord. Langs leden er det 4 regionale pilegrimssentre som koordinerer arbeidet som gjøres på hvert nøkkelsted. Nøkkelsted Ørland ligger under Smøla regionale pilegrimssenter (RPS), ledet av Ragnhild Godal. På hjemmesida deres kan vi lese:

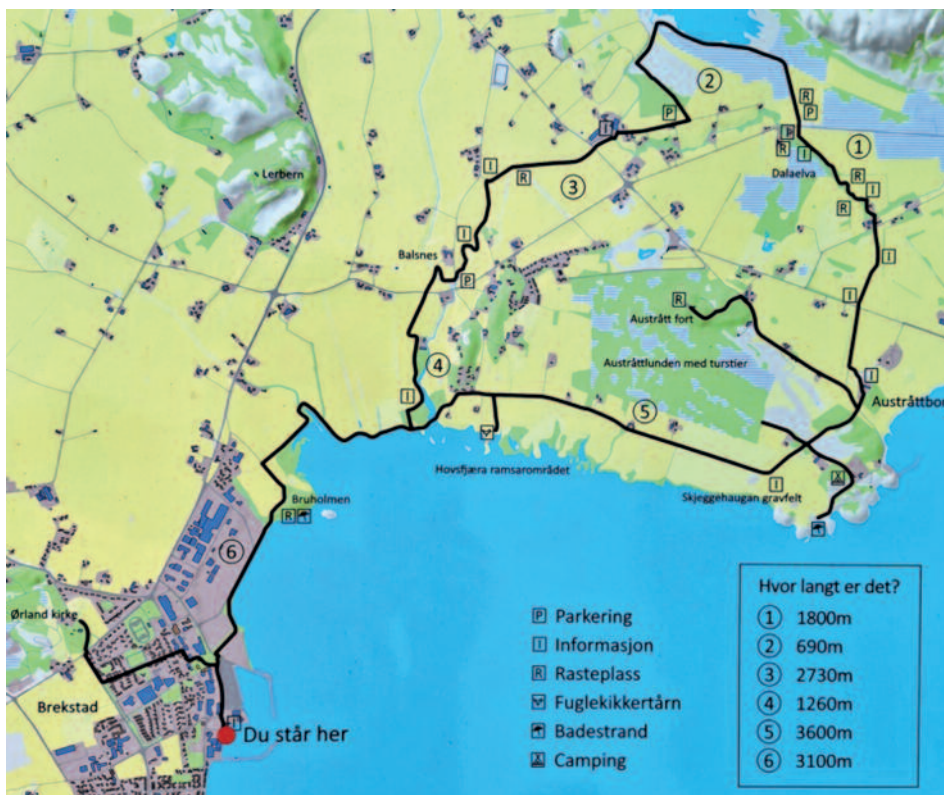
Regionalt pilegrimssenter Smøla er etablert ved Gurisenteret på Edøy, Smøla. Pilegrimssenteret har 10 nøkkelsteder, som de vil koordinere og videreutvikle i samhandling mellom fylker, kommuner, Den norske kirke, museer og andre inter-

esser. Herunder være en viktig støttespiller i forbindelse med lokal og regional bærekraftig reiseliv og nasjonal pilegrimssatsing.

Nøkkelstedene de har et spesielt ansvar for å samarbeide og koordinere med er:

- Herøy med Herøy gamle kyrkjestad og Herøy kystmuseum
- Borgund
- Giske
- Veøya i Molde kommune
- Kvernes på Averøy
- Smøla med Edøy gamle kirke og Kulisteinen
- Hitra med Dolm middelalderkirke og handelsstedet Hopsjø
- Frøya med Sula
- Ørland kirke og Austråttborgen i Ørland kommune
- Reins kloster og Museet Kystens Arv i Indre Fosen kommune

Ørland er nest siste stoppested for sjøfarende pilegrimer på vei mot Nidarosdomen. Med sin beliggenhet og historikk, har både Ørland kirke og Austråttborgen blitt utpekt og godkjent som såkalte nøkkelsteder, selv om intensjonen var ett hoved-historisk sted i hver kommune. I tillegg har Hovde Gård fått status som overnattingssted for pilegrimer.

I 2022 ble det dannet ei nøkkelstedgruppe som kontinuerlig skal fremme informasjon om Ørland som nøkkelsted, og tilrettelegge for at tilreisende pilegrimer får oppleve alt fra historie, kultur, natur/ miljø og religion. Nøkkelstedgruppa har hatt en del utskiftninger siden oppstarten, og består av representanter fra Ørland kommune, Roret KF, Austråttborgen, Hovde Gård og Ørland menighet.

Ørland kommune har forbilledlig tilrettelegging av turstier og skilting. I sommer var det kystpilegrimer som etterspurte lengre vandreetapper mellom båtneiene. Kan hele det kommunale turnettet bli

en del av kystpilegrimsleia? Gruppa har lufta disse ideene med hverandre i høst:

- Forlengte vandrerutene til fots innad i kommunen og/ eller helt til Indre Fosen?
- F.eks. vandring til Koet i Vallersund, der det foregår historiske utgravninger?
- Evt. til Bjugn kirke - med sin middelalder-altertavle? Fra Rusasetområdet/ over «fjellet»?
- Turstier til Skavdalen er også under planlegging...

Her ser vi uante muligheter! Og alle aktørene må spille på lag for å utfylle hverandre og utvikle arbeidet videre.

Ragnhild Godal sier dette vedrørende organisering:

- Nøkkelstedsgruppa bør ha en representant fra hver av søylene kirke, kultur, natur og miljø, næring. Kommunen må være med enten i form av en av pilarene, eller i tillegg til pilarene – som en overordna part gjerne med tett kobling til samfunnsutvikling og politikk.
- Aktørene langs leia: På Ørland er det en rekke spennende aktører og hvert nøkkelsted bør by på et variert tilbud av overnatting og matsteder mm. Så langt er bare Hovde Gård med som sertifisert aktør. Det har vært snakk om flere

spennende lokalmattilbydere bl.a. og hvordan vi kan koble de på Kystpilegrimsleia – danne et aktørnettverk som ser sammenheng og nytte i hverandre. Her er mye utgjort enda langs hele leia og på Ørland. Et tema det er viktig å ta opp og diskutere, finne måter å arbeide med dette på.

Og så er det viktig å prioritere skritt for skritt, samtidig som vi ser «uendelige muligheter» i dette arbeidet i den spennende kommunen vi bor i.

May Slettan, kapellan/leder i nøkkelstedgruppa Ørland

Interessert i å lese mer?

<https://pilegrimsleden.no/regionale-pilegrimssenter/pilegrimssenter-smola>

<https://pilegrimsleden.no/pilegrimsledene/kystpilegrimsleia>

<https://moster2024.no/for-skular>

<https://www.facebook.com/smolapilegrimssenter>

Behov for lagringsplass midt i Brekstad sentrum?

Større og mindre lagerrom til leie i Møtepunktet, Meieriveien 9.

Kontakt:

kirkekontor@orland.kommune.no

Mob 938 80 613

Møtepunktet

- et sted å være

Åpent hus på Møtepunktet

I september ble det arrangert åpent hus. Vi inviterte folk og presenterte våre aktiviteter og planer.

På arrangement over tre dager snakket vi om kultur, trosopplæring og diakoni. Hilde Jenssen, Stefan Strbka, Ivan Andrushenko og Ørland sangforening bidro kunstnerisk. Vi takker dem så mye for fine musikk- og sanginnslag!

Målet med «Åpent hus» var å vise at Møtepunktet er åpent for alle. I tillegg ville vi selvsagt også gjerne få litt inntekt til fortsatt oppussing, slik at huset kan nyttes fullt ut. Vi er på vei mot målet.

Det var sammen ca. 150 gjester som kom disse dagene. Aldersspennet var fra små barn til godt voksne. Loddsalg med fine

gevinster, ga et godt resultat. Det kommer godt med til det nye kjøkkenet i 1.etasje.

Takk til alle dere som var med og som er med! Hjertelig velkommen til Møtepunktet igjen!

Møtepunktet
- et sted å være

BJUGN MENIGHETSHUS

Utleie

Huset kan leies til minnesamvær, selskap, kurs og møter. Passer til små og store grupper. Ta kontakt med kirkekontoret tlf. 984 89 470

50 års-konfirmanter i Ørland kirke

Fotograf: Monju Vågo

Foran f.v.: Anne-Britt Enge Næss, Heidi Pedersen, Wenche Hovde, Unni Grethe Lurås, Unni Schei, Synnøve Støkkan Leirvik, sokneprest Daniela Jona Lind.

Andre rad f.v.: Arne Kløften, Kari Oline Hansen, Trude Fjellheim, Helene Hoff, Eli Kristin Skaget, Ann Kristin Hoff, Anne Kristine Støkkan Olsen, Ellinor Miranda Evensen, Janne Tone Lauritzen, Olav Rønsholm.

Tredje rad f.v.: Grete Ophaug, Elin Johannesen, Tove Melsæter, Randi Kristin Haugseth, Toril Grøtan Oksvold, Torid Skogstad, Unni Beate Nilsen, Aud Bjørkum Hansen, Inger Anita Guldteig, Arild Johansen

Bakerst f.v.: Jan Roar Aune, Snorre Fremstad, Jostein Røstad, Bjørn Leigland, Olaf Einar Vik, Robert Mandal, Lars Olav Vikestad, Harry Rædergård.

50 årskonfirmanter Storfosna kirke

Bak: May Tove Landmark Kilen,
Jon Sigmund Pettersen, kapellanen
May Slettan

Foran: Eva Therese Aune Olsen,
Inga Gullbjørg Sunde, Ruth Mildrid
Moen

Fotograf: Roy Johansen

«Du behøvet ikke å forandre verden – men du kan!»

Ordene tilhører Anne Louise Hubert. Jenta som var på "backpacking" som 19 åring, og havnet midt oppe i bunnløs fattigdom, matmangel og tørke på landsbygda i Kenya. Hun ble da stilt på noen valg.

Plutselig befant hun seg så nær nøden som hun aldri hadde vært, og vurderte å dra videre og la dem ordne opp selv.

Anne med fattige barn i Gombolo, som får utdelt 1 måltid hver.

Da ble hun minnet på ordene som står i Bibelen: "Jeg var sulten, og dere gav meg ikke mat. Jeg var tørst, og dere gav meg ikke å drikke." Og videre "det dere ikke har gjort mot en av mine minste, har dere heller ikke gjort imot meg" Da skjønte hun at hun ikke kunne dra, med troen i behold. Hun MÅTTE gjøre noe.

Det ble starten på et arbeid som har løftet tusenvis av mennesker ut av matmangel og fattigdomsmentalitet. For Anne er en gründer. Hun ville ikke bare avhjelpe nøden

der og da. Hun gav dem redskapene, kunnskapen og troen som gjorde at hele samfunnet ble forandret til ett bedre sted.

Det ble bygget brønner, barnesenter, plantet papayatrær, satt i gang talløse prosjekter som er selvfinansierende.

Hun representerer en frisk og ny stemme i nødhjelps debatten.

Og 15 år etter sitt første møte med fattigdommen, tar hun og hennes organisasjon Aid In Action stadig nye steg.

Slike mennesker vil vi gjerne løfte frem, og heie på i Fosengaven.

Tenk hvis alle på Fosen hadde gitt kr 100 til en slik brennende og engasjert dame? DET hadde gjort en stor forskjell!

For Fosengaven: *Geir Yngve Hovde*

Fosengavens konto og Vippsnr.

RÆDERGÅRD
ENTREPRENØR AS

Industrigt. 7, Brekstad - Tlf 72 52 35 55

COMFORT FOSEN

KJELL LUND AS
7130 BREKSTAD

72 52 43 66 - FOSEN@COMFORT.AS

omfort
www.comfort.no

– en bank du kjenner

Telefon 72 52 30 40
www.orland-sparebank.no

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

Yrjartun – Yrjars gt. 29, Brekstad
Telefon 948 57 728
E-post: fosen@colosseum.no
www.colosseumtannlege.no

BREKSTAD HÅRSENTER

Telefon 72 52 42 10

RESTAURANT
Melissa

BREKSTAD
TELEFON
72 52 13 10

HVITSAND
ENTREPRENØR
Telefon 915 43 977

EXTRA
BREKSTAD

HJEM OG KIRKE

DØPTE

24.09.2023 – Ørland kirke
Noah Hvitsand Fredagsvik

08.10.2023 – Ørland kirke
Ellie Valvik Pettersen
Emil Kvam
Maja Rylund Bergmann

VIGDE

30.09.2023 – Ørland kirke
Silje Merete Sjøe og Amund Lein

GRAVFERD/BISSETTELSE

ØRLAND KIRKE

15.09.2023
Randi Halvorsen Grande
f.29.04.1951 d.27.08.2023

29.09.2023
Edith Haltbakk
f.10.12.1930 d.22.09.2023

10.10.2023
Snøfrid Bernhardsen
f.14.10.1941 d.27.09.2023

20.10.2023
Eva Johanne Engum
f.29.09.1946 d.09.10.2023

03.11.2023
Mildrid Slette
f.28.03.1937 d.21.10.2023

10.11.2023
Lilli-Christine Ramsøskar
f.30.04.1995 d.18.10.2023

STORFOSNA KIRKE
31.10.2023
Signy Lovise Grøntvedt
f.13.04.1935 d.24.10.2023

ØRLAND MENIGHET

Yrjars gt. 9 - 2. etg, Brekstad
Postboks 43, 7159 Bjugn

Telefon 72 51 95 60
kirkekontor@orland.kommune.no
www.kirken.no/orland

Daniela Jona Lind, sokneprest	405 66 598
May Slettan, kapellan	413 73 713
Karen Lervik Stai, kirkeverge	938 91 841

Stefan Štrbka, organist	925 23 887
Larisa M. Ross Sagranden, diakon	905 21 235
Eva Mari Bratland, menighetsforvalter	938 80 613
Vivian Skogø, rådgiver	908 03 798
Tina Rødde Paulsen, menighetspedagog	413 35 187
Irja Helen Hammern Døsvik, klokker	930 30 164
Mona Fremstad, renholder	909 63 045
Ole Jonny Grande, kirketjener	906 56 789
Geir Ketil Aannø, kirketjener	952 33 177
Cathrine Skaget, kirketj. Storfosna	906 79 672
Karl Rædergård, men.råd.leder	951 41 942

Familiegravsted

I jubileumsberetninga som ble laget til Storfosna kirkes 100-årsjubileum er det et vakkert bilde på siste omslaget. Der er mormor og barnebarnet ute i godværet og planter og steller på kirkegården. Gode tradisjoner føres videre til nye generasjoner. Kunnskapen om slekters gang friskes opp. Dette gir forankring og tilhørighet for de kommende slekter. Slik vokste også vi opp og var jevnlig innom kirkegårdene på Storfosna, Ørlandet, Lade og Tilfredshet i Trondheim.

For mange melder utfordringene seg når familiens gravsteder øker i antall, samtidig som etterkommerne flytter ut og bosetter seg på andre steder i Kongeriket eller lenger ut. Hvem skal betale og hvem skal stelle gravene? Ustelte graver ser heller ikke så trivelige ut.

For oss ble løsningen å etablere et familiegravsted i «kjernerområdet» vårt på kirkegården på Storfosna, hvor 3 generasjon ligger begravet. Der har vi to eldre graver som ble gjenbrukt i 2002 og 2021. I tillegg

Det stelles på kirkegården.
Foto: Torill Dalehavn

Toblerone-
formet
gravminne.
Foto: BJS

tre graver like i nærheten. Vi fikk ikke kirke og kirkegård på Storfosna før i 1913, så to av oldeforeldrene våre ligger begravd på Ørlandet. Formaliteter knyttet til «flytting» og sletting ordnes i godt samarbeid med Kirkekontoret.

Så var det gravsteinen. Det er egen forskrift om gravminner som setter begrensninger på høyde og max tyngde. I tillegg er det ikke tillatt med tekst på baksida. Her måtte det tenkes «utom boksen» for å få plass til 11 navn. Mange av Menighetsbladets leserkrets kjenner den trekantede sjokoladen Toblerone. Når den settes på høykant, har den 2 framsider. Det ble løsningen, og Kirkekontoret godkjente forslaget. Nå er den tobleroneformede gravsteinen vel plassert på Storfosna med 9 navn inngravert. Gravlyset kom på plass til Allehelgensdag og lyser opp teksten nederst: Minnene lever. Til våren planter vi en peon fra hagen på Skålvika.

Bernt Jørgen Stranden

JULEANDAKT

Håpets stjerne

Har du funnet fram adventstjerna? I år er det ekstra fint å finne fram stjerna og henge den opp. Ta et skritt tilbake og se godt på den! Den bærer med seg lyset, lengselen, håpet: ved å lyse og være til stede bærer den bud om håp. Håpet fra Betlehem. Vi kan gå forbi hus og leiligheter og se: der er det noen som har hengt håpet opp i vinduet!

I år føler vi på et annet mørke enn det årets vekslinger skaper hos oss i nord. Krigens lidelser og frykten den bærer med seg, har krøpet nærmere inn på oss. Mange har fått det vanskeligere dette året. Skyggene fra alt som truer, vokser. Skal hatet og volden få ta overhånd? Vi ber om fred og frihet. Det blir viktig å tenne lyset i adventsstjerna i år! Tenne håpets stjerne.

Håpet er som ei stjerne som lyser i natta. Fortellinga om stjerna som viste vei til Jesusbarnet og den hellige familien i Betlehem, kjenner vi fra julefortellinga: I Matteusevangeliet kan vi lese om stjernetyderne som fulgte stjerna: Den store stjerna som viste vei, - fredens vei: til en liten landsby og et fattigslig hjem – men der fant de tre det de lette etter. «Da de så stjernen, ble de fylt av jublende glede» (Matteus 2,10). Denne gleden bor også hos oss.

Det vesle Jesusbarnet, Gud som ble kropp og kom til oss som både Gud og menneske, ble født i et land preget av krig, fattigdom og uro. Han kom med fred, frelse og håp til ethvert menneske. Jesus gir også oss, som lever nå, den dype freden som vi kan eie til

tross for alt det vanskelige og vonde som er rundt oss. Gud bor hos oss, akkurat slik vi har det. Freden bor hos oss.

Stjerna er som et lite hull i himmelen som lyset skinner ut av. Det lyser ei stjerne i mørket. Den bærer bud om håpet: Håpet og vissheten om at Guds skapende, gode krefter alltid er aktive, til tross for alt som truer. Gud er nær, hos oss slik vi har det. Kjærligheten, som bærer over alle dyp, gir lys til stjerna, lys til håpsteget, gir gleden i hjertene.

Velsignet, håpefull jul – tross alt!

Den store stjerna i natta kald

Har synt oss eit under

Lyser med trøyst i tunge stunder

For folk i tusen tall

Den store stjerna høg og klår

Er vårt ljøs på den veg vi går

Trygve Hoff

Herborg Finnset – Biskop i Nidaros

To sider med kaffe og sokneprest

Hei, velkommen, sitt her, ta en kopp!

Ja, det er advent nå.

Hvordan opplever du det?

For noen kan det være den koseligste perioden av året.

Med alle lys i hvert eneste vindu, julepynt, kjente julesalmer både på kulturelle arrangement og på radio. Med strikking og ild i peisen. En kopp med kakao, treff med venner og familien, baking til jul. Da tenker vi på gaver, som vi kan gi våre nærmeste slik at de opplever glede...

Eller ... det kan også være den vanskeligste perioden. Da tenker vi på det som tar slutt. Året avsluttes snart – i løpet av et år kan vi tape, miste mye ... å bli sittende alene uten den og det som vi var glad i. Da er det ingen lys som kan gi glede, fred og ro. Ikke noe ord som kan gi mening.

Det eneste som vi kan gjøre da er å være her for hverandre.

At vi viser og at vi vet, at vi er ikke alene.

Dette er vår oppgave: å være medmenneske.

Snart er julen her og hovedbudskapet gjelder akkurat dette. Vi er ikke alene. Gud kom til verden for å vise nærhet, kjærlighet. Gud kom til verden for å gi oss håp og lys. Derfor tenner vi lys i advent. – *Lyset kom i verden.*

Vær ikke alene! Kom ut eller åpne for at de andre kan komme inn!

(Ja, - jeg kommer gjerne, bare ta kontakt!)

Og, - du er hjertelig velkommen til oss.

Vil du bli med på adventsmiddager? Bare sitte og spise og prate, ...?

Vil du være med på Gudstjeneste eller konsert?

Det er mye som skjer i advent og i julen.

Du kan komme alene, eller du kan ta noen med deg. Jeg gleder meg til å møte deg.

With love, Daniela

alt i kalkun

**SOLVANG
GÅRD**

7140 OPPHAUG

The herring house
of Norway

Grøntvedt Pelagic

N-7142 Opphaug Norway
T: +47 72 22 50 10

FOSEN
Transport

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

*Som medlem av Norges
største møbelkjede kan
vi gi deg de beste tilbud!*

Bohus[®]
GRØTAN MØBLER AS

7130 BREKSTAD - TLF. 72 52 42 31/72 52 44 06

BREKSTAD

Alt i sportsutstyr

Tlf. 72 52 43 10

**Ørland
BOKSENTER A.S.**

**SVERRE
PETTERSEN AS**

RØRLEGGERFORRETNING
7140 OPPHAUG - TLF. 72 52 11 65

HOVDE HØNSERI

Ferske egg
Velkommen!

Telefon
72 52 42 25

Skogstad
Optikk

Foto/plakat
Bakericafé
Bruktbutikk
Treverksted

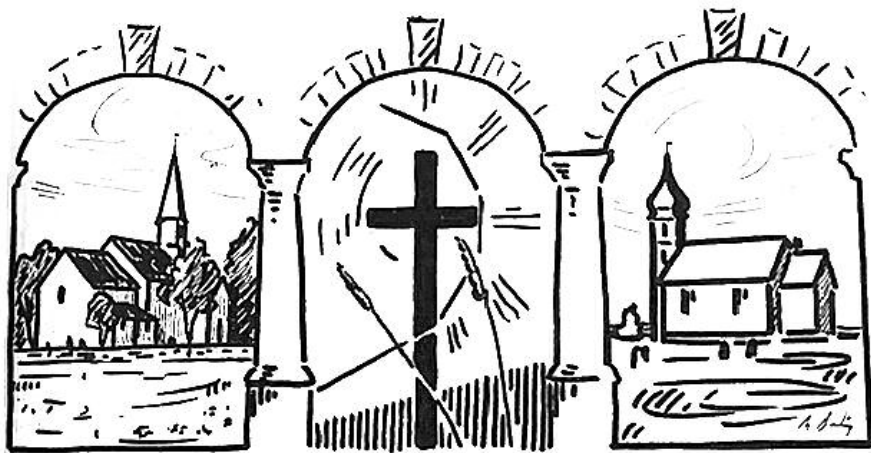
SAVA AS

Sentralbord: 72 51 65 00
Fru Ingers vei 9, Brekstad
Strandveien 8, Bjugn

Montér Brekstad

bakeribar'n
TELEFON 72 52 50 80 - LIBRA SHOPPING

BREKSTAD

ØRLAND KRÅKVAG STORFOSNA

Nr. 8-12

Desember 1973.

33. årg.

Da juleevangeliet var framtid

Det folk som vandrer i mørket, får se et stort lys.

De som bor i skyggelandet, over dem stråler lyset fram.

Du gir jublende fryd, gjør gleden stor.

De gleder seg for ditt åsyn, som en gleder seg i kornhøsten, som en jubler når hærfang skiftes. For åket som tynget folket, stangen over nakken, og staven som driveren brukte, har du brudt i stykker som på Midjans dag. For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skulder, og hans navn skal være: Underfull rådgiver, Veldig Gud, Evig far, Fredsfyrste.

Nå skal herrevelde bli stort og freden være uten ende over Davids trone og hans kongerike.

(Profeten Esaias 9, 2-7)

Velkommen til gudstjenester i Ørland stasjonskapellet

Stasjonskapellet. Foto: Vegard Kleven

Stasjonsprest Sverre Stai

I Ørland stasjonskapell er det gudstjenester og de vil være åpne for menigheten. Det nye kapellet er i Soldatheimen og ligger inne på det militære området. Å delta på gudstjenester i stasjonskapellet blir derfor annerledes. Den enkelte må melde seg på. Det er uvanlig for hvordan man ellers tenker om deltakelse i gudstjenester i samfunnet. Men dette er nødvendig siden stasjonskapellet er på militært område. Hvordan dette gjøres i praksis, vil bli annonsert på forhånd.

Gudstjenestene er første mandag i måneden kl 1800, og det vil alltid være en sosial sammenkomst etterpå. Men nå er ikke stasjonspresten fra Den norske kirke alene om disse gudstjenestene. Etter jul vil

stasjonsprester fra både Frikirken og Adventistsamfunnet holde disse gudstjenestene. Hvem som skal ha den enkelte gudstjenesten vil bli annonsert på forhånd. Stasjonsprest Sverre Stai fra Den norske kirke vil holde gudstjeneste 5. februar. Vel møtt til gudstjeneste!

For nærmere informasjon ta kontakt med stasjonsprest Sverre Stai.

Gave til Ørland menighetsblad

Ønsker du å gi en gave til Ørland menighetsblad: Vipps **120729**

QR kode Ørland menighetsblad

SAMMEN OM GUDSTJENESTEN

«Herrens Ånd er over meg, for han har salvet meg til å forkynne godt budskap for de fattige. Han har sendt meg for å rope ut at fanger skal få frihet og blinde få synet igjen, for å sette undertrykte fri og rope ut et nådens år fra Herren.» Luk 4,18-19.

Velkommen til kirke!

2. desember 2023

Ørland kultursenter kl 11.00 Andakt Sokneprest Daniela Jona Lind

3. desember 2023 – 1. søndag i adventstiden

Ørland kirke kl 18.00 Lysmesse Sokneprest Daniela Jona Lind

4. desember 2023

Stasjonskapellet kl 18.00 Gudstjeneste Stasjonsprest Sverre Stai

17. desember 2023 – 3. søndag i adventstiden

Ørland kirke kl 18.00 Julekonsert/andakt Kapellan May Slettan

24. desember 2023 Julaften

Storfosna kirke kl 10.30 Kapellan May Slettan

Ørland kirke kl 11.00 Sokneprest Daniela Jona Lind

Ørland Helsesenter kl 13.30 Kapellan May Slettan

Ørland kirke kl 14.00 Stasjonsprest Sverre Stai

Ørland kirke kl 16.00 Sokneprest Daniela Jona Lind

25. desember 2023 – 1. juledag

Ørland kirke kl 12.00 Høymesse Sokneprest Daniela Jona Lind

7. januar 2024 – Helligtrekongersdag

Austråttborgen kl 15.00 Utegudstjeneste Kapellan May Slettan

21. januar 2024 – 3. søndag i åpenbaringstiden

Storfosna kirke kl 10.30 Gudstjeneste Sokneprest Daniela Jona Lind

28. januar 2024 – Såmannssøndagen

Ørland kirke kl 11.00 Gudstjeneste Sokneprest Daniela Jona Lind

11. februar 2024 – Fastelavnssøndag

Ørland kirke kl 11.00 Gudstjeneste Johannes 12, 20-33

18. februar 2024 – 1. søndag i fastetiden

Storfosna kirke kl 10.30 Gudstjeneste Matteus 16,21 – 23

25. februar 2024 – 2. søndag i fastetiden*Lukas 7,36 – 50*

Ørland kirke kl 11.00 Gudstjeneste

10. mars 2024 – 4. søndag i fastetiden*Johannes 3, 11-16*

Storfosna kirke kl 10.30 Gudstjeneste

17. mars 2024 – Maria budskapsdag*Lukas 1, 46-55*

Ørland kirke kl 11.00 Gudstjeneste / Menighetens årsmøte

P Å S K E N**28. mars 2024 – Skjærtorsdag***Lukas 22,14-23*

Ørland Helsecenter kl 13.00 Gudstjeneste med nattverd

Ørland Kirke kl 19.00 Gudstjeneste med nattverd

29. mars 2024 – Langfredag*Markus 14,26 – 15, 37*

Storfosna kirke kl 10.30 Gudstjeneste

31. mars 2024 – 1. påskedag*Matteus 28,1-10*

Ørland kirke kl 11.00 Høymesse

Trosopplærer

Trosopplæringskonferansen 2023 fant sted på Gardermoen 18.oktober. Det første bildet er fra besøk på Søndagsskolen Norge sin stand på konferansen. Det andre bildet er av utsendingene fra Ørland kirkelige fellesråd på konferansen.

INFORMASJON

Returadresse:
Menighetsbladet for Ørland, Pb. 43, 7159 Bjugn

Lys våken

Lys våken 2023
Natten mellom 11. og
12. november overnattet 13
10-åringar og voksne i
Ørland kirke. Spennende!

